

ἐπὶ τούτοις ἀνδρείον παρ' ὄντινον, ἐγὼ μὲν οὔτ' ἂν φόμην
γενέσθαι οὔτε ὄρω γιγνόμενον· ἀλλ' οἷ τε ὀξεῖς ὥσπερ οὔ-
τος καὶ ἀγχίνοι καὶ μνήμονες ὡς τὰ πολλά καὶ πρὸς τὰς
δργὰς δξύρροποι εἶσι, καὶ ἄττοντες φέρονται ὥσπερ τὰ
ἀνερμάτιστα πλοῖα, καὶ μανικώτεροι ἢ ἀνδρειότεροι φύον- b
ται, οἷ τε αὖ ἐμβριθέστεροι νωθροὶ πως ἀπαντῶσι πρὸς τὰς
μαθήσεις καὶ λήθης γέμοντες. Ὁ δὲ οὔτω λείως τε καὶ
ἀπταίστως καὶ ἀνυσίμως ἔρχεται ἐπὶ τὰς μαθήσεις τε καὶ
ζητήσεις μετὰ πολλῆς πραότητος, οἷον ἐλαίου ῥεῦμα ἀψο-
φητὶ ῥέοντος, ὥστε θαυμάσαι τὸ τηλικούτον ὄντα οὔτως
ταῦτα διαπράττεσθαι.

ΣΩ. Εὖ ἀγγέλλεις. Τίνος δὲ καὶ ἔστι τῶν πολιτῶν ;

ΘΕΟ. Ἀκήκοα μὲν τοῦνομα, μνημονεύω δὲ οὔ. Ἀλλὰ
γάρ ἔστι τῶνδε τῶν προσιόντων ὁ ἐν τῷ μέσῳ· ἄρτι γάρ ἐν c
τῷ ἔξω δρόμῳ ἠλείφοντο ἑταῖροί τέ τινες οὔτοι αὐτοῦ καὶ
αὐτός, νῦν δὲ μοι δοκοῦσιν ἀλειψάμενοι δευρο ἰέναι. Ἀλλὰ
σκόπει εἰ γιγνώσκεις αὐτόν.

ΣΩ. Γινώσκω· ὁ τοῦ Σουνιῶς Εὐφρονίου ἐστίν, καὶ
πάνυ γε, ὦ φίλε, ἀνδρὸς οἷον καὶ σὺ τοῦτον διηγῆ, καὶ
ἄλλως εὐδοκίμου, καὶ μέντοι καὶ οὐσίαν μάλα πολλὴν κατέ-
λιπεν. Τὸ δ' ὄνομα οὐκ οἶδα τοῦ μειρακίου.

ΘΕΟ. Θεαίτητος, ὦ Σώκρατες, τό γε ὄνομα· τὴν μέντοι d
οὐσίαν δοκοῦσί μοι ἐπίτροποί τινες διεφθαρκέναι. Ἀλλ'
ὄμως καὶ πρὸς τὴν τῶν χρημάτων ἐλευθεριότητα θαυμα-
στός, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Γεννικὸν λέγεις τὸν ἄνδρα. Καί μοι κέλευε αὐτὸν
ἐνθάδε παρακαθίζεσθαι.

ΘΕΟ. Ἔσται ταῦτα. Θεαίτητε, δευρο παρὰ Σωκράτη.